

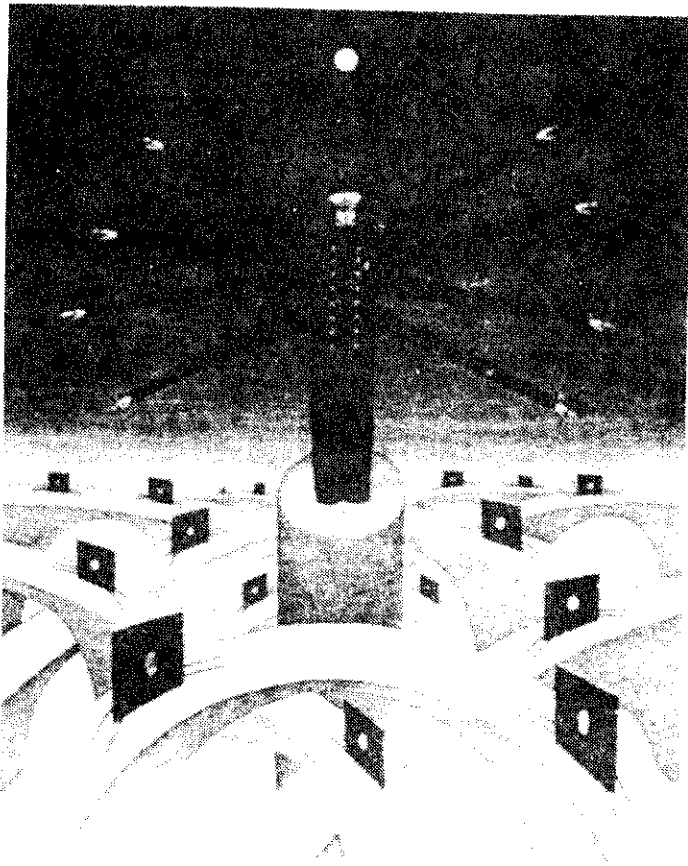
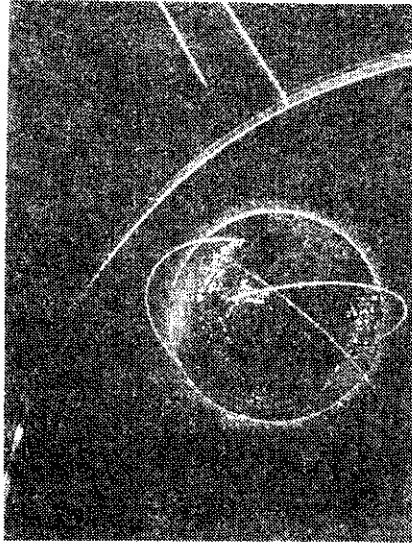
ตอนที่ 1 แหล่งค้นคว้าเพื่อการศึกษา

บทนำ สารสนเทศกับพัฒนาการของห้องสมุด

บทที่ 1 การพัฒนาทักษะเพื่อการศึกษา

บทที่ 2 แหล่งทรัพยากรสารสนเทศ

บทที่ 3 หอสมุดกลางมหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

สารสนเทศกับพัฒนาการของห้องสมุด

เค้าโครงเรื่อง

1. ความหมาย ความสำคัญและประโยชน์ของสารสนเทศ
2. พัฒนาการของห้องสมุดและวัสดุที่ใช้บันทึกความรู้
3. ทรัพยากรบุคคลของห้องสมุด
4. วิธีปฏิบัติเมื่อผู้ใช้มีคำถาม

สาระสำคัญ

1. สารสนเทศหมายถึงข่าวสารความรู้เป็นข้อเท็จจริงหรือเรื่องราวที่กลั่นกรองแล้วจากข้อมูล ตลอดทั้ง ความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ซึ่งบันทึกลงในสื่อหรือวัสดุประเภทต่าง ๆ สามารถถ่ายทอดและเผยแพร่ได้ สารสนเทศมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อผู้ใช้หลายประการเนื่องจากสามารถช่วยการตัดสินใจในเรื่องราวต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ห้องสมุดและวัสดุที่ใช้บันทึกข่าวสารความรู้มีพัฒนาการอันยาวนาน มนุษย์บันทึกและถ่ายทอด สารสนเทศทั้งที่เป็นอารยธรรม ความคิดข่าวสาร ความรู้ เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ วรรณคดี ความเชื่อ พิธีกรรมตลอดทั้งเรื่องราวต่าง ๆ ลงในสื่อโดยการเขียนนานนับกว่า 5,000 ปี แล้ว สื่อสำคัญ ๆ ที่มนุษย์ใช้บันทึกข้อความในระยะแรก ๆ ได้แก่ แผ่นดินเหนียว แผ่นหนัง แผ่นกระดาษ ป่าปรีส แผ่นไม้ชุบไซ ผ้าไหม สื่อที่เป็นกระดาษเริ่มมีการใช้แพร่หลายเมื่อกูเตนเบิร์กประดิษฐ์แท่นพิมพ์ขึ้นประมาณปี พ.ศ.1994

3. ทรัพยากรบุคคลของห้องสมุด ประกอบด้วยบุคคล 2 ประเภท

ประเภทแรกคือ บุคลากรที่มีความรู้ทางวิชาชีพ ได้แก่ บรรณารักษ์ และนักวิชาการหรือนักเอกสารสนเทศ

ประเภทที่ 2 คือ ผู้สนับสนุนกิจกรรมวิชาชีพ ได้แก่ ผู้ช่วยบรรณารักษ์ พนักงานธุรการ พนักงานพิมพ์ดีด

บุคลากรห้องสมุดมีหน้าที่สำคัญในการปฏิบัติงานต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ใช้ได้รับบริการข่าวสารความรู้ที่ต้องการอย่างสะดวก

4. เมื่อผู้ใช้มีคำถามเกี่ยวกับการค้นหาสารสนเทศควรขอรับบริการจากบรรณารักษ์ตอบคำถาม ทั้งนี้ควรรู้วิธีถามคำถามให้สอดคล้องกับความต้องการเพื่อช่วยให้บรรณารักษ์ทราบขอบเขตประเภทและเป้าหมายของคำถาม

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อเรียนบทนี้จบแล้วนักเรียนสามารถ

1. อธิบายความหมาย ความสำคัญและประโยชน์ของสารสนเทศได้
2. อธิบายพัฒนาการของห้องสมุด และวัสดุที่ใช้บันทึกข่าวสารความรู้ได้
3. บอกประเภทและหน้าที่ของบุคลากรในห้องสมุดและอธิบายภาระหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวได้
4. อธิบายวิวัฒนาการได้

ในทศวรรษที่ผ่านมาความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาต่าง ๆ โดยเฉพาะสาขาวิชาทางด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมเป็นไปอย่างไม่หยุดยั้งก่อให้เกิดการสร้างการผลิตการจัดเก็บและการแพร่กระจายสารสนเทศจำนวนมากได้อย่างกว้างขวางรวดเร็ว เป็นผลให้สังคมเข้าสู่ยุคข่าวสาร ผู้คนในวงการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนตลอดทั้งประชาชนทั่วไปได้ยินได้ฟังคำว่าข่าวสารข้อมูล หรือคำว่าสารสนเทศอย่างไม่ขาดสาย บุคคลเหล่านี้ต่างยอมรับความสำคัญและความจำเป็นในการใช้ ข่าวสารความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ

1. ความหมาย ความสำคัญและประโยชน์ของสารสนเทศ

1.1 ความหมาย สารสนเทศหรือสารสนเทศ เป็นคำที่ราชบัณฑิตยสถานถือว่ามีความหมายตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า information ซึ่งหมายถึงความรู้ข่าวสารเรื่องราว และความหมายที่กลั่นกรอง หรือแปล จากข้อมูล (ครรรชิต มาลัยวงศ์ หน้า 107) ในหนังสือ “การใช้ห้องสมุด” เล่มนี้ใช้คำสารสนเทศในความหมายดังกล่าว รวมทั้งในความหมายที่รวมถึงความนึกคิดข้อเท็จจริงและงานสร้างสรรค์ทางจิตใจที่บันทึกไว้บนสื่อหรือวัสดุสารสนเทศรูปใดรูปหนึ่งไม่ว่าจะเป็นสิ่งพิมพ์บนกระดาษหรือวัสดุประเภทอื่น เช่น โสตทัศน และ วัสดุอิเล็กทรอนิกส์ ที่ต้องใช้อุปกรณ์หรือคอมพิวเตอร์ช่วยอ่าน

1.2 ความสำคัญและประโยชน์ ข่าวสารความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องจากสามารถก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1.2.1 ลดอัตราการตายจากโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ สารสนเทศหรือความรู้ทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ ช่วยให้ประชาชนรู้จักวิธีรักษาสุขภาพ รู้วิธีป้องกันและดำรงชีวิตความเป็นอยู่ได้ปลอดภัยมากขึ้น

1.2.2 ช่วยให้ประชาชนเป็นผู้บริโภคอย่างฉลาด สารสนเทศเกี่ยวกับเครื่องอุปโภคและบริโภคช่วยให้ประชาชนมีความฉลาด รู้จักเลือกและประเมินเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพของสินค้า ก่อนตัดสินใจซื้อมาใช้สอย และช่วยให้ใช้อุปกรณ์หรือเครื่องอุปโภคบริโภคได้ถูกวิธีเป็นการยืดอายุการใช้งานได้อีกด้วย

1.2.3 พัฒนาประสิทธิภาพของงาน สารสนเทศที่ถูกต้องเหมาะสมช่วยยอ้มช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรผู้ปฏิบัติงานได้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและเลือกใช้วิธีปฏิบัติงานได้ดีขึ้นเป็นผลให้มีการลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตในปริมาณที่ต้องการ

1.2.4 ลดความคิดพลาดในการตัดสินใจ ข่าวสารข้อมูลในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งที่เป็นข่าว สารทั่วไปจากสื่อมวลชน ความรู้และเรื่องราวจากสิ่งพิมพ์ในรูปแบบของหนังสือ วารสาร หรือความรู้ที่บันทึกไว้ใน รูปอื่นเป็นสิ่งสำคัญประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ดีขึ้นไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำใน เรื่องสำคัญ ๆ หรือเรื่องเล็กน้อยในชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคล

1.2.5 ลดค่าใช้จ่ายจากการทำวิจัยซ้ำซ้อน การเผยแพร่สารสนเทศเกี่ยวกับผลการศึกษาค้นคว้าในด้านต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น ช่วยให้นักวิจัยไม่ต้องศึกษาค้นคว้าซ้ำในเรื่องที่มีผู้วิจัยไว้แล้วเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากโดยเฉพาะเมื่อเป็นโครงการวิจัยใหญ่ ๆ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลไว้

1.2.6 รู้จักแก้ปัญหาได้ดีขึ้น ข่าวสารความรู้ต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่าน การฟังหรือดู ช่วยเพิ่ม ความสามารถในการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคล ทั้งที่เป็นปัญหาส่วนตัวทางด้านจิตใจ สังคมและอารมณ์

1.2.7 เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาประเทศ เมื่อองค์กรของรัฐและเอกชนได้รับข่าวสารข้อมูลอย่างถูกต้องและทันท่วงที ย่อมทำให้ตัดสินใจประกอบการ และการปฏิบัติงาน เป็นไปอย่างเหมาะสมได้ผลดี และมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

1. ขอบริบายความหมายของ “สารสนเทศ”
2. เหตุใดสารสนเทศจึงมีความสำคัญเชิงเศรษฐกิจ

เนื่องจากข่าวสารความรู้หรือสารสนเทศในเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่เป็นความรู้ทางวิชาการและเรื่องทั่วไปมีผู้ผลิต ออกเผยแพร่เป็นจำนวนมหาศาลในแต่ละปี เป็นการยากที่บุคคลทั่วไปจะติดตามได้ทั่วถึง ผู้ที่กำลังศึกษาค้นคว้ามีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้เรื่องวิธีใช้ห้องสมุดไว้บ้าง ทั้งนี้เพราะห้องสมุดเป็นสถาบันสำคัญสถาบันหนึ่งในสังคมที่ทำหน้าที่คัดเลือก จัดหา วิเคราะห์ จัดเก็บ และให้บริการทรัพยากรสารสนเทศหลายรูปแบบ ล้วนมีประโยชน์ต่อผู้ใช้อย่างกว้างขวาง เพื่อเป็นรากฐานความรู้และความเข้าใจของการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุด ในลำดับต่อไปเป็นการนำเสนอเรื่องพัฒนาการของห้องสมุดและวัสดุที่ใช้บันทึกความรู้อย่างสังเขป

2. พัฒนาการของห้องสมุดและวัสดุที่ใช้บันทึกความรู้

2.1 สมัยโบราณจนถึงก่อนศตวรรษที่ 20 นักโบราณคดีเชื่อว่าชาวสุเมเรียน (Sumerians) ซึ่งตั้งถิ่นฐานอยู่ตามลุ่มน้ำไทกริสและยูเฟรติสของเมโสโปเตเมียเมื่อประมาณ 3,100 ปีก่อน

คริสต์ศักราช (Gates, J. k. 1983, 4) เป็นชนชาติแรกที่รู้จักนำเอาเหตุการณ์และเรื่องราวที่เป็นคำสอนทางศาสนา ดำเนิน บท สวดมนต์ คาถา การเมือง เศรษฐกิจและความคิดทางปรัชญา บันทึกลงบนแผ่นดินเหนียว (clay tablets) ด้วยอักษรที่เรียกว่า คิวนิฟอร์ม เป็นอักษรคล้ายรูปเล่ม (cuneiform)

ประมาณ 2700 ปีก่อนคริสต์ศักราช ชนชาติซูเมอร์เริ่มมีการจัดตั้งสถานที่ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในเวลาต่อมาว่าห้องสมุด เพื่อให้เป็นที่จัดเก็บรวบรวมแผ่นดินเหนียวเหล่านี้ มีทั้งที่เป็นห้องสมุดของวัด ของส่วนบุคคล และห้องสมุดของรัฐ ห้องสมุดชาวซูเมอร์เรียนขนาดใหญ่เป็นห้องสมุดที่เมืองเทลเลาะห์ (Telloh) มีแผ่นดินเหนียวมากถึง 30,000 แผ่น

อารยธรรมของชาวซูเมอร์เรียนแผ่ขยายไปสู่ชาวบาบิโลเนียน (Babylonians) ซึ่งอยู่ตอนใต้ของดินแดนเมโสโปเตเมีย เรื่องราวที่ชาวบาบิโลเนียนบันทึกบนแผ่นดินเหนียวเป็นเหตุการณ์ต่างๆ มีทั้งเรื่องที่เป็น ธุรกิจการค้า การปกครอง ประวัติศาสตร์ ศาสนาและกฎหมาย กฎหมายสำคัญของยุคนี้คือประมวลกฎหมายตราขึ้นโดยพระเจ้าฮัมมูราบี (The Code Of Hammurabi) เป็นกฎหมายเข้มงวดแบบตาต่อตา ฟันต่อฟัน บันทึกบนแผ่นหินทรงกระบอก (diorite cylinder) ขณะนี้เก็บไว้ที่พิพิธภัณฑ์ลูฟร์ที่ปารีส

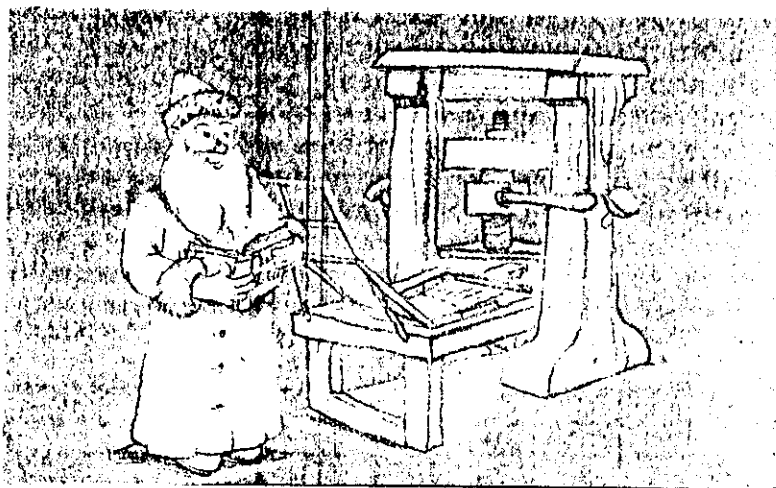
อาณาจักรอัสซีเรีย (Assyria) ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของเมโสโปเตเมีย ปกครองโดยพระเจ้าอัสซัวร์บา นิปัล(Assurbanipal) รุ่งเรืองในสมัยเดียวกับบาบิโลเนียน นอกจากจะมีกรบันทึกเหตุการณ์และเรื่องราวต่าง ๆ ในอาณาจักรของตนเองแล้ว ยังมีการส่งผู้มีความรู้ทางภาษาคัดลอกและแปลเรื่องราวจากบันทึกของห้องสมุดบาบิโลเนียนแห่งเมืองบอร์สิปปา (Borsippa) แล้วนำมาจัดเก็บไว้ในห้องสมุดที่เมืองนิเนเวห์ (Nineveh) ห้องสมุดนี้จึงมีความสำคัญเป็นที่สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของชาวซูเมอร์เรียนและบาบิโลเนียน จำนวนแผ่นดินเหนียวที่ห้องสมุดเมืองนิเนเวห์มีเป็นจำนวนมากถึงขนาดต้องทำรายการรายชื่อของแผ่นดินเหนียว มีการวิเคราะห์ทำเครื่องหมายกำกับและจัดเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ตามเรื่องหรือประเภท

ชาวอียิปต์ซึ่งตั้งถิ่นฐานอยู่ตามลุ่มแม่น้ำไนล์มีความเจริญรุ่งเรืองทางอารยธรรมในช่วงเวลาเดียวกันกับ ชาวซูเมอร์เรียน บาบิโลเนียน และอัสซีเรียน ชนชาตินี้รู้จักขีดเขียนและบันทึกเหตุการณ์ ข่าวสารความรู้และเรื่อง ต่าง ๆ ด้วยตัวอักษรภาพเรียกว่า ไฮโรกลิฟิก (hieroglyphic) บันทึกลงบนแผ่นกระดาษปาปิรัส (papyrus) ตั้งแต่ 3,000 ปีก่อนคริสต์ศักราชมีหลักฐานว่ามีการสร้างห้องสมุดวัด ห้องสมุดส่วนตัว ห้องสมุดของรัฐเพื่อเป็นสถานที่เก็บรวบรวมแผ่นปาปิรัสในลักษณะของม้วนกระดาษ (rolls) ในขวดดินเหนียวหรือ ในที่เก็บรูปทรงกระบอกทำด้วยโลหะ และมีการเขียนคำสำคัญแทนเนื้อเรื่องบนแผ่นปาปิรัสติดไว้ด้านนอกของ ที่เก็บ เพื่อสะดวกต่อการค้นหา วัฒนธรรมการบันทึกอักษรบนแผ่นกระดาษปาปิรัสแพร่กระจายไปตามชนกลุ่มต่าง ๆ แถบเมดิเตอร์เรเนียนอย่างกว้างขวาง กอปรทั้งการมีใจรักการศึกษาค้นคว้าของชนกลุ่มนี้ ห้องสมุดจึงเกิดขึ้น

เป็นจำนวนมาก และได้กลายเป็นแหล่งสะสมอารยธรรมและความรู้ของมนุษย์เรื่อยมา มีห้องสมุดขนาดใหญ่ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาค้นคว้าที่สำคัญภายใต้พระบรมราชูปถัมภ์ของกษัตริย์กรีก ห้องสมุดเล็กซานเดรียในอียิปต์ ห้องสมุดเปอร์แกมมในเอเชียไมเนอร์ นอกจากนี้ยังมีห้องสมุดส่วนตัวของนักปราชญ์สำคัญ ๆ เช่น ห้องสมุดของอริสโตเติล สำหรับห้องสมุดประชาชนนั้นมีการริเริ่มวางแผนก่อตั้งโดย จูเลียส ซีซาร์ แห่งจักรวรรดิโรมัน และได้ดำเนินการสร้างเสร็จเปิดให้ประชาชนทั่วไปเข้าไปใช้ในสมัยกษัตริย์ออกุสตุสระหว่างปี 39-27 ก่อนคริสตศักราช

ต่อมามีการพัฒนาแผ่นหนังสัตว์ขึ้นใช้บันทึกข้อความแทนวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในสมัยนั้น อันได้แก่แผ่นดินเหนียว แผ่นไม้ แผ่นหิน แผ่นบรอนซ์ และปาไพรัส ทั้งนี้เพราะวัสดุดังกล่าวมีความทนทานน้อยหรือไม่สะดวกต่อการผลิต และมีราคาต่อการผลิตสูง หนังสือที่เขียนบนแผ่นหนังเมื่อเย็บรวมเข้าด้วยกันเรียกว่า โคเด็กซ์ (codex)

ทางด้านประเทศจีน วัสดุที่ใช้บันทึกข้อความที่นิยมกัน ในช่วง 3,000 ปีก่อนคริสตศักราช ได้แก่ กระดูกและกระดองสัตว์ แผ่นไม้ ฟ้าไหม ฟ้าลินิน ราวศตวรรษที่ 2 มีผู้พัฒนากระดาษขึ้นใช้แทนวัสดุดังกล่าว วิธีการผลิตกระดาษได้แพร่กระจายไปสู่ประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะในยุโรป และเมื่อโยฮัน กูเตนเบิร์ก (Johann Gutenberg) ชาวเยอรมันคิดประดิษฐ์แท่นพิมพ์โดยใช้ตัวเรียงจากโลหะหล่อเป็นตัวพิมพ์ในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาการ ประมาณคริสตศักราช 1450 เทคโนโลยีการพิมพ์แบบนี้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีผลิตหนังสือโดยการคัดลอกซึ่งเป็นวิธีที่ใช้กันมาแต่โบราณ มาเป็นการพิมพ์ด้วยแท่นพิมพ์ ส่งผลให้ปริมาณหนังสือเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จำนวนห้องสมุดก็ขยายเพิ่มมากขึ้นทุกประเภทและมีห้องสมุดมหาวิทยาลัยเกิดขึ้น ที่สำคัญคือ ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษ ได้แก่ มหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดในสหรัฐ นอกจากนี้ยังมีห้องสมุดแห่งชาติเกิดขึ้นด้วย เช่น หอสมุดแห่งชาติของอังกฤษ หอสมุดแห่งชาติฝรั่งเศส และหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน

ภาพเครื่องพิมพ์กูเตนเบิร์ก

2.2 ช่วงศตวรรษที่ 20 กิจการห้องสมุดในช่วงศตวรรษที่ 20 เจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว ห้องสมุดเป็นสถาบันสำคัญสถาบันหนึ่งของสังคม เป็นแหล่งวิทยาการที่เป็นรากฐานในการสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับบุคคล หน่วยงาน สังคมและประเทศชาติ หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการเน้นความสำคัญของการค้นคว้าวิจัยยิ่งขึ้นทำให้สถาบันต่าง ๆ รวมทั้งห้องสมุดขยายตัวให้มีสมรรถนะส่งเสริมการวิจัยได้อย่างเต็มที่ ห้องสมุดเฉพาะ ของหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ตลอดจนทั้งศูนย์สารสนเทศเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากเพื่อสนองความต้องการข่าวสารเฉพาะด้านของบุคคล โดยมีหน้าที่คัดเลือก แยกแยะ จัดหาวิเคราะห์และเผยแพร่ข่าวสารความรู้ อย่างเหมาะสม มีการนำเอาเครื่องจักรกล และในเวลาต่อมา นำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมเข้ามาเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานเพื่อช่วยให้ผู้ใช้ได้รับข่าวสารความรู้ในเวลาอันรวดเร็ว

วัสดุที่นำมาใช้เป็นสื่อบันทึกความรู้และเรื่องราวต่าง ๆ ยังเป็นกระดาษ ขณะเดียวกันมีการพัฒนาคิดค้นนำวัสดุประเภทอื่นให้สามารถมีความจุมากยิ่งขึ้นและใช้ที่เก็บน้อยลงเพื่อช่วยแก้ปัญหาปริมาณสารสนเทศท่วมท้นโดยเริ่มตั้งแต่การใช้โฮตทซ์สันวัสดุ วัสดุย่อส่วน วัสดุอิเล็กทรอนิกส์อันประกอบด้วยเทปแม่เหล็กและจานแม่เหล็ก ปัจจุบันยังพัฒนาจานแสงหรือที่เรียกว่า ออปติคัล หรือ เลเซอร์ดิสก์ซึ่งมีความสามารถบันทึกข่าวสารความรู้ได้เป็นล้าน ๆ อักษร นอกจากนี้ใช้เทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมร่วมกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์จัดการข่าวสารเพื่อให้บริการค้นหาข่าวสารความรู้ที่อยู่ห่างไกลจากห้องสมุดหรือศูนย์บริการสารสนเทศประเภทอื่น ทั้งภายในประเทศหรือต่างประเทศได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

1. ใครคือชนชาติแรกที่บันทึกข่าวสารความรู้ลงในแผ่นดินเหนียว
2. ชนชาติใดรู้จักใช้กระดาษปาปรัสเป็นชนชาติแรก
3. ประมวลกฎหมาย อัมมูราบี พบว่าเป็นของชนชาติใด
4. ยกตัวอย่างห้องสมุดที่มีความสำคัญทางการศึกษาค้นคว้า และอยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ของกษัตริย์มา 1 ชื่อ

2.3 พัฒนาการของห้องสมุดในประเทศไทย นับได้ว่าพัฒนาการของห้องสมุดในประเทศไทยมีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย โดยการที่วัดวาอารามต่าง ๆ สร้างหอไตร หรือหอพระไตรปิฎกขึ้นเพื่อเก็บคัมภีร์พระไตรปิฎกที่ ได้จารึกลงในใบลาน ซึ่งมีการจัดเก็บไว้เป็นเรื่อง ๆ ในลักษณะของ “หนังสือผูก” หอพระไตรปิฎกส่วนมาก สร้างเป็นเรือนโคก ๆ มีน้ำล้อมรอบ นอกจากจัดเก็บคัมภีร์พระไตรปิฎกแล้ว ทางวัดในพุทธศาสนายังมีการรวบรวมจัดเก็บ วรรณกรรมทางศาสนา และหลักศิลาจารึกอีกด้วย

ในสมัยกรุงศรีอยุธยา มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ระบุว่าภายในพระราชวังมีการสร้าง “หอหลวง” เพื่อเก็บรักษาหนังสือ วรรณกรรม ตั๋วบทกวีหมาย และเอกสารทางราชการ แต่เป็นที่น่าเสียดายที่วรรณกรรม อันล้ำค่าในสมัยนี้ถูกทำลายและสูญหายไปเป็นจำนวนมากเมื่อคราวเสียกรุงศรีอยุธยาให้กับพม่าครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ.2310

ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก มีการสร้าง “หอพระมณเฑียรธรรม” ขึ้นกลางสระน้ำตรงมณฑปวัดพระศรีรัตนศาสดารามในบริเวณพระบรมมหาราชวังเมื่อ พ.ศ. 2326 เพื่อใช้เป็นที่เก็บคัมภีร์พระไตรปิฎก นับได้ว่าหอพระมณเฑียรธรรมทำหน้าที่เป็นหอสมุดแห่งแรกของกรุงรัตนโกสินทร์

พัฒนาการสำคัญของกิจการห้องสมุดในประเทศไทย เกิดขึ้นในสมัยพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ในขณะที่ทรง โปรดเกล้าให้มีการปฏิสังขรณ์วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาวาส ได้โปรดให้คัดเลือกตำราต่าง ๆ และให้แต่งเติมวิชาใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนเป็นจำนวนถึง 7 หมวดใหญ่ เช่น ประวัติศาสตร์ พุทธศาสนา พละนาถย ตำรายาและวรรณคดี ความรู้เหล่านี้จารึกไว้บนแผ่นศิลาประดับไว้ตามระเบียงศาลารอบพระอุโบสถและ รอบพุทธवास อีกทั้งให้มีรูปเขียน รูปปั้นประกอบตำราเหล่านั้นไว้ด้วย เพื่อให้เป็นแหล่งเล่าเรียนวิชาความรู้ ของประชาชนโดยทั่วไป วัดพระเชตุพนจึงทำหน้าที่เป็นห้องสมุดสำหรับประชาชนแห่งแรกของประเทศ

ส่วนห้องสมุดสมัยใหม่เริ่มขึ้นจากการที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอในรัชกาลที่ 4 ทรงบริจาครทรัพย์ร่วมกันสร้าง “หอพระสมุดวชิรญาณ” เมื่อปี พ.ศ.2424 เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ห้องสมุดนี้ดำเนินกิจการเป็นแบบห้องสมุดสมาชิกเสียค่าบำรุง มีกรรมการบริหารและดำเนินการ

นอกจากการก่อตั้ง หอพระสมุดวชิรญาณขึ้นแล้ว พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวยังทรงโปรดให้สร้าง “หอพุทธศาสนสังคหะ” เมื่อ พ.ศ.2443 เพื่อให้เป็นสถานที่เก็บหนังสือ และพระไตรปิฎก มีกรรมการหอสมุดบริหารงานโดยมุ่งส่งเสริมการพิมพ์หนังสือเก่า และทำทะเบียนหนังสือ

ต่อมาพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าให้รวมหนังสือต่าง ๆ จากหอพระสมุดวชิรญาณ หอพระมณเฑียรธรรม และหอพุทธศาสนสังคหะ เมื่อ พ.ศ.2447 อันเป็นปีครบรอบ 100 ปี แห่งวัน พระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยให้ชื่อห้องสมุดใหม่ว่า “หอพระสมุดวชิรญาณสำหรับพระนคร” เสด็จทรงเปิดหอพระสมุดใหม่ด้วยพระองค์เอง เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2448 เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปเข้าใช้เป็นสถานที่ศึกษาหาความรู้ หอพระสมุดแห่งนี้เป็นรากฐานของหอสมุดแห่งชาติ ในปัจจุบัน

ห้องสมุดในประเทศไทยได้รับการพัฒนา และขยายการให้บริการแก่ผู้ใช้อย่างทั่วถึง โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มของห้องสมุดประเภทต่าง ๆ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน หอสมุดแห่งชาติ ห้องสมุดโรงเรียน และห้องสมุดเฉพาะ รวมทั้งศูนย์กลางการอ่าน ทั้งในเมืองและในชนบท จนถึงยุคที่สารสนเทศได้รับการยอมรับจากสังคมทุกสาขาอาชีพ ว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการตัดสินใจ จึงเกิดการขยายตัวทางด้านการผลิตและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และมีการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการดำเนินงานห้องสมุด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดหา จัดเก็บ และบริการแก่ผู้ใช้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น ทันต่อความต้องการ และเน้นในความถูกต้องของเนื้อหาสาระที่ต้องการ จะเห็นได้ว่าในประเทศไทยเราได้มีการนำเอาระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยงานห้องสมุดแห่งแรก ที่สถาบัน Asian Institution of Technology หรือที่รู้จักกันแพร่หลายในนามของ AIT เมื่อปี พ.ศ. 2519 และมีการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อจัดทำบรรณานุกรมแห่งชาติ โดยหอสมุดแห่งชาติเมื่อปี พ.ศ. 2523 รวมถึงห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้นำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการทำบัตรรายการ การให้บริการยืมคืน การค้นคว้าจากบัตรรายการ และค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลในรูปสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การจัดหาทรัพยากร การควบคุมวารสาร ฯลฯ ตลอดจนงานสารบรรณ และงานบริหารจัดการทั่วไป นับถึงปัจจุบัน ห้องสมุดส่วนมาก มีการใช้คอมพิวเตอร์ เพื่องานสำนักงาน และห้องสมุดหลายแห่ง มีการใช้คอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายสารสนเทศ เพื่อดำเนินงานในห้องสมุด เช่น เครือข่ายห้องสมุดมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค เครือข่ายห้องสมุดมหาวิทยาลัยในส่วนกลาง และจะมีเครือข่ายห้องสมุดมหาวิทยาลัยแห่งชาติ กล่าวคือ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยทั้งสังกัดภาครัฐบาล และเอกชน สามารถสืบค้นและแลกเปลี่ยนสารสนเทศในเครือข่ายห้องสมุด กอปรกับเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ทำให้ห้องสมุดประเภทต่าง ๆ สามารถนำฐานข้อมูล และเครือข่ายโฮมเพจ (www) เข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ผู้ใช้สามารถสืบค้นสารสนเทศได้อย่างไม่มีพรมแดน ทำให้พัฒนาการของห้องสมุดในประเทศไทย เข้าสู่ความเป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ นับเป็นแหล่งทรัพยากรสารสนเทศที่มีคุณค่ายิ่งของประเทศ

3. ทรัพยากรบุคคลของห้องสมุด

ในปัจจุบันห้องสมุดเป็นสถาบันสำคัญยิ่งของหน่วยงาน องค์กร และสถาบันทางสังคม ดังได้กล่าวข้างต้น สำหรับในสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยห้องสมุดยิ่งมีความสำคัญต่อการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาและอาจารย์ ผู้บริหารและจัดดำเนินการต่าง ๆ ในห้องสมุดเป็นบุคคลที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าตัวองค์กรหรือสถาบันที่เป็นห้องสมุดหรือศูนย์สารสนเทศ ดังนั้นในฐานะผู้ใช้ห้องสมุดนักศึกษาควรรู้จักบุคลากรและภาระหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวไว้บ้าง เพราะบุคคลดังกล่าวสามารถช่วยผู้ใช้ติดตามค้นหาข่าวสารความรู้ที่ต้องการ ได้อย่างเหมาะสม

3.1 ประเภทของบุคลากร ผู้ปฏิบัติงานในห้องสมุดและศูนย์สารสนเทศทั่วไปมี 2 ประเภท คือ ผู้มีความรู้ทางวิชาชีพและผู้สนับสนุนกิจกรรมวิชาชีพ

3.1.1 ผู้มีความรู้ทางวิชาชีพ เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาฝึกฝนอบรมให้มีความรู้และทักษะทางวิชาชีพบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มีความรู้ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป บุคลากรกลุ่มนี้มีชื่อเรียกตามลักษณะงานที่รับผิดชอบ เช่น บรรณารักษ์ตอบคำถามและช่วย ค้นคว้าบรรณารักษ์จัดหา บรรณารักษ์วิเคราะห์และทำบัตรรายการ บรรณารักษ์บริการยืม-คืน

นอกจากนี้ยังมีบุคลากรที่เป็นนักวิชาการมีความรู้เฉพาะสาขาวิชาการใดวิชาการหนึ่งมี ฐานะเทียบเท่าบรรณารักษ์ ช่วยคัดเลือกทรัพยากรและให้บริการสารสนเทศตามสาขาวิชาชีพ เช่น นักวิชาการศึกษา นักวิชาการกฎหมาย และนักวิชาการโสตทัศนศึกษา

บุคลากรอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากัน มีชื่อเรียกว่านักเอกสารสนเทศ หรือนัก สารสนเทศ มักเป็นผู้มีความรู้ในระดับปริญญาตรีขึ้นไปทางสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บวกกับความรู้ทางบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ในระดับปริญญาโท

3.1.2 ผู้สนับสนุนกิจกรรมวิชาชีพ เป็นผู้มีความรู้ในระดับประกาศนียบัตร ประกอบด้วยบุคคลในตำแหน่งต่าง ๆ เช่น พนักงานห้องสมุด เจ้าหน้าที่ห้องสมุด พนักงานธุรการ เจ้าหน้าที่ธุรการ และช่างศิลป์ บุคลากรในกลุ่มนี้มีความรู้ความสามารถปฏิบัติงานประจำ ช่วย สนับสนุนให้กิจกรรมและหน้าที่ทางวิชาชีพบรรณารักษ์และการบริการสารสนเทศเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ

3.2 หน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในห้องสมุด หน้าที่และความรับผิดชอบ ของบุคลากรในห้องสมุดแตกต่างกันไปตามขนาด ประเภทและเป้าหมายของห้องสมุด โดยทั่วไป ห้องสมุดจัดบุคลากรทั้งที่เป็นบุคลากรในระดับวิชาชีพ และผู้สนับสนุนกิจกรรมวิชาชีพในปริมาณ ตามสมควร เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้บริการต่าง ๆ ดังนี้

3.2.1 คัดเลือกจัดหาทรัพยากรสารสนเทศ เนื่องจากมีผู้ผลิตทรัพยากรสาร สนเทศในรูปแบบต่าง ๆ เป็นจำนวนมากในแต่ละปี ผู้บริการสารสนเทศจึงต้องคอยติดตาม คัดเลือก จัดหาทรัพยากรสารสนเทศที่เหมาะสมไว้บริการผู้ใช้

3.2.2 วิเคราะห์จัดหมู่และจัดเก็บทรัพยากรสารสนเทศ บรรณารักษ์วิเคราะห์และ จัดเก็บทรัพยากรสารสนเทศด้วยระบบใดระบบหนึ่งที่ห้องสมุดเห็นว่าเหมาะสมเพื่อให้สะดวกต่อ การหยิบใช้หรือค้นหาข้อมูล ที่ต้องการ

3.2.3 จัดทำเครื่องมือค้นหาสารสนเทศ เพื่อให้ผู้ใช้เข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการ ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ผู้บริการสารสนเทศจัดทำเครื่องมือค้นหาสารสนเทศด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น จัดทำบัตรรายการของวัสดุสารสนเทศแต่ละประเภท จัดทำบรรณานุกรม เฉพาะวิชาต่าง ๆ วรรณคดีค้นบทความจากวารสาร หนังสือพิมพ์ และวิทยานิพนธ์ การจัดทำเครื่องมือช่วยค้นหาสาร สนเทศนี้ห้องสมุดบางประเภทอาจจัดเครื่องมือช่วยค้นหาให้อยู่ในรูปที่จะค้นด้วยมือหรือใช้เครื่องจักรกลช่วยค้น เช่น จัดทำบัตรรายการในรูปของไมโครฟิชซึ่งต้องใช้เครื่องอ่าน ห้องสมุดบางแห่ง

บันทึกข้อมูลบัตรรายการในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการค้นข้อมูลบัตรรายการของวัสดุสารสนเทศที่ต้องการ

3.2.4 ให้บริการและเผยแพร่สารสนเทศ ทั้งนี้โดยจัดให้มีบริการต่าง ๆ เช่น บริการยืม-คืน บริการตอบคำถามและช่วยค้นคว้า บริการแปล บริการยืมระหว่างห้องสมุด บริการสารสนเทศทันสมัย บริการรวบรวมบรรณานุกรม เป็นต้น โดยทั่วไปห้องสมุดขนาดใหญ่ จัดบรรณารักษ์ตอบคำถามคอยบริการสารสนเทศแก่ผู้ใช้ในหน่วยงานที่อาจมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น บริการตอบคำถาม บริการตอบคำถามและช่วยค้นคว้า บริการตอบคำถามและบริการสารสนเทศ สำหรับห้องสมุดขนาดเล็ก บรรณารักษ์ตอบคำถามอาจบริการสารสนเทศแก่ผู้ใช้ใกล้เคียงบริเวณที่ห้องสมุดให้บริการยืม-คืน หรือบริเวณที่ผู้ใช้เห็นได้ชัดเจน

4. วิธีปฏิบัติเมื่อผู้ชมมีคำถาม

ทุกครั้งที่มีความปัญหาเกี่ยวกับการค้นหาสารสนเทศเพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าหรือเพื่อข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ผู้ใช้ควรขอรับบริการจากบรรณารักษ์ตอบคำถาม ขณะขอรับบริการจากบรรณารักษ์ตอบคำถาม ผู้ใช้ควรรู้วิธีถามคำถาม เนื่องจากการถามคำถามเป็นสิ่งสำคัญช่วยให้บรรณารักษ์ทราบขอบเขต ประเภท และเป้าหมายของคำถาม ดังนั้นในการถามคำถามผู้ใช้ควรปฏิบัติดังนี้

4.1 วัตถุประสงค์ ถามคำถามให้ตรงเป้าหมายสอดคล้องกับความต้องการ

4.2 ขอบเขตของคำถาม ไม่ควรถามคำถามกว้างเกินไปหากต้องการคำตอบเฉพาะเจาะจงควรถาม แบบเจาะจง เช่น ถ้าต้องการทราบสกุลเงินตราที่ใช้ในประเทศสุเมเนีย ไม่ควรบอกบรรณารักษ์ว่าต้องการหนังสือทางกฎหมาย เนื่องจากจะไม่ได้คำตอบที่ต้องการเพราะถามกว้างเกินไป

4.3 ระบุความยากง่ายของคำตอบที่ต้องการ กล่าวคือ ในขณะที่ถามคำถาม ควรบอกระดับและประเภทของสารสนเทศที่ต้องการ เช่น ต้องการคำตอบสำหรับผู้อ่านในวัยใดวัยหนึ่ง หรือในภาษาใดภาษาหนึ่งเท่านั้น ก็ควรแจ้งให้บรรณารักษ์ทราบ

4.4 ความเก่าใหม่ของคำถาม หากต้องการข้อมูลใหม่ ๆ ในช่วงเดือนหรือในปีที่ผ่านมา ก็ควรระบุบอกในคำถามด้วย

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

บุคลากรในห้องสมุดมีกี่ประเภท ได้แก่ใครบ้าง

สรุป

สารสนเทศ หมายถึง ข่าวสารความรู้ข้อเท็จจริงและเรื่องราวที่กลั่นกรองแล้วจากข้อมูลตลอดทั้งความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ที่บันทึกไว้ในทรัพยากรสารสนเทศรูปใดรูปหนึ่งไม่ว่าจะเป็นสิ่งพิมพ์บนกระดาษหรือวัสดุประเภทอื่น

สารสนเทศที่ถูกต้องเหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกด้าน มีประโยชน์ต่อการ สามารถช่วยลดอัตราการตายจากโรคภัยไข้เจ็บ ช่วยการตัดสินใจให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการงานหรือการดำรงชีวิตประจำวัน

ห้องสมุดเกิดขึ้นพร้อมกับการที่มนุษย์รู้จักขีดเขียนและต้องการจารึกความรู้ความคิดและเหตุการณ์ต่าง ๆ ไว้ใช้ในภายหลังเป็นมรดกตกทอดถึงชนรุ่นหลังต่อมา

สื่อที่มนุษย์ใช้บันทึกความรู้และเรื่องราวต่าง ๆ ในช่วงแรกเป็นวัสดุที่พอจะหาได้ง่ายในยุคนั้น ๆ เช่น แผ่นดินเหนียว แผ่นกระดาษจากต้นพีช แผ่นไม้ชุบไข กระจกและกระดองสัตว์ แผ่นหิน แผ่นหนัง ฝ่ามือ และลินิน ราวศตวรรษที่ 2 ชาวจีนเป็นผู้ค้นพบวิธีทำกระดาษ เมื่อแพร่หลายไปในยุโรป จึงทำให้มีผู้ใช้กระดาษเพื่อบันทึกข่าวสารความรู้กันอย่างแพร่หลาย

โยฮัน กูเตนเบอร์ก คิดค้นแทนพิมพ์โดยใช้ตัวพิมพ์จากโลหะหล่อขึ้นในราว ค.ศ. 1450 ทำให้การผลิตหนังสือเปลี่ยนจากการคัดลอกมาเป็นการผลิตด้วยวิธีพิมพ์ จึงทำให้ปริมาณของหนังสือเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว

ห้องสมุดมีความสำคัญต่อสังคมมากขึ้นมีห้องสมุดประเภทต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางห้องสมุดมีพัฒนาการและสมรรถนะเป็นแหล่งส่งเสริมสรรพวิชาความรู้ทุกแขนง สามารถสนองต่อความต้องการในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยของประชาชนในสังคมได้มากขึ้น

ห้องสมุดในปัจจุบันดำเนินการโดยบุคลากร 2 ประเภท ประกอบด้วยผู้มีความรู้ทางวิชาชีพและผู้สนับสนุนกิจกรรมวิชาชีพ ผู้ใช้ที่มีปัญหาหรือมีคำถามในการค้นหาข่าวสารความรู้ ควรขอรับบริการจากบรรณารักษ์ ตอบคำถาม เมื่อถามคำถามบรรณารักษ์ ผู้ใช้ควรถามคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เจาะจง บอกรายละเอียดและระดับความยากง่ายของคำตอบที่ต้องการได้รับ จะช่วยบรรณารักษ์ให้บริการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

การประเมินผลท้ายบท

1. เหตุใดจึงมีการใช้แผ่นหนังแทนกระดาษปาปรัส
2. วัสดุที่ใช้บันทึกข่าวสารความรู้ ปัจจุบันได้แก่อะไรบ้าง

บทที่ 1

การพัฒนาทักษะเพื่อการศึกษาขั้นสูง

เค้าโครงเรื่อง

1. ความหมายของการศึกษา
2. ความสำคัญและประโยชน์ของการศึกษา
3. วิธีศึกษาหาความรู้

สาระสำคัญ

การศึกษาหมายถึงการเสาะแสวงหาความรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน โดยเฉพาะผู้อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนวิธีศึกษาหาความรู้ที่สำคัญมี 4 วิธี คือ การอ่าน การฟัง การได้ตาม และการจดบันทึก

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อเรียนบทที่ 1 จบแล้วนักศึกษาสามารถ

1. อธิบายความหมายของการศึกษาได้
2. บอกความสำคัญและประโยชน์ของการศึกษาได้
3. อธิบายและจำแนกวิธีศึกษาหาความรู้ได้
4. นำวิธีศึกษาหาความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ในขณะที่ประเทศไทยกำลังเร่งพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ก้าวหน้าไปสู่ประเทศอุตสาหกรรมใหม่ สถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ต่างมุ่งดำเนินงานเพื่อสนองนโยบายของรัฐและเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษาระดับที่ 7 โดยทำหน้าที่ผลิตบัณฑิต วิจัยและบริการทางวิชาการแก่สังคม เพื่อทำนุบำรุงศิลป วัฒนธรรม ทั้งนี้มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตผู้เป็นทรัพยากรบุคคลสำคัญของชาติให้มีคุณภาพมีจิตสำนึกในความเป็นไทยมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์มีวิจรรย์ญาณในการเลือกและการตัดสินใจที่เหมาะสมเพื่อปรับตัวให้เข้ากับภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม (นพดล ทองโสภิต, 2533 หน้า 105-113) การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศให้มีคุณภาพไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษาหรือการศึกษานอกระบบที่บุคคลศึกษาตลอดชีวิต

1. ความหมายของการศึกษา

การศึกษาเป็นคำซึ่งมีความหมายกว้างขวางมาก นักการศึกษาต่างให้ความหมายของคำว่าการศึกษิต่าง ๆ นานา เช่น การศึกษาคือชีวิต การศึกษาคือความเจริญงอกงามการศึกษาคือการแสวงหาความรู้ เป็นต้น ทั้งนี้อาจสรุปได้ว่า การศึกษาหมายถึงการเสาะแสวงหาความรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ อย่างถ่องแท้จนสามารถนำความรู้นั้นมาปรับปรุงตนให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามสมควรแก่พัฒนา

กิจกรรมการเรียนรู้ 1

1. ให้นักศึกษาไปศึกษาค้นคว้าหนังสือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และทำความเข้าใจเรื่องความหมายของการศึกษาในทัศนะต่าง ๆ
2. ให้เขียนบทความเรื่องการศึกษาในทัศนะของข้าพเจ้า เพื่อเตรียมอภิปรายในชั้นเรียนต่อไป

2. ความสำคัญของการศึกษา

การศึกษามีความสำคัญยิ่งเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพราะเป้าหมายในการจัดการศึกษา มุ่งจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ปลูกฝังให้ประชากรมีความรู้ ความสามารถทั้งทางวิชาการในด้านต่าง ๆ ตลอดทั้งความรู้เกี่ยวกับศิลป วัฒนธรรม และเอกลักษณ์ความเป็นไทยผู้มีการศึกษาย่อมสามารถใช้สติปัญญาในการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์และมีวิจรรย์ญาณในการเลือก การตัดสินใจ และแก้ไขปัญหตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ถูกต้องเหมาะสมทำให้สามารถปรับตัวได้ทันต่อสภาวะที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วของสังคม

ในสังคมปัจจุบัน ข่าวสารความรู้ หรือสารสนเทศเป็นทรัพยากรสำคัญของประเทศ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้บุคคล องค์กร หรือประเทศ ประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลวได้ หากไม่ได้รับสารสนเทศที่ถูกต้องในเวลาเหมาะสมยิ่งในวงการศึกษาแล้ว สารสนเทศ มีบทบาทสำคัญมากผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนเช่น นักเรียน นักศึกษา ย่อมต้องการสารสนเทศในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่ กำลังศึกษาได้ดีขึ้น กว้างขวางขึ้นซึ่งผู้ศึกษาสามารถแสวงหาความรู้และสารสนเทศได้หลายทาง เช่น เรียนรู้จากการสอนของอาจารย์ในชั้นเรียน จากการฟังผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องต่าง ๆ และจากการอ่านหนังสือ หรือวัสดุสารสนเทศอื่น ๆ

การศึกษาใฝ่หาความรู้ทั้งทางวิชาการและเรื่องที่น่าสนใจทั่วไปอยู่เสมอ ย่อมช่วยปลูกฝังความรู้พื้นฐาน และส่งเสริมสติปัญญาตลอดทั้งจิตสำนึกของผู้ศึกษา ให้มีความรู้ความสามารถในการตัดสินใจได้ถูกต้องและประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพหรือกิจกรรมต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

ให้นักศึกษายกเหตุการณ์ตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าหากผู้บริหาร ไม่ได้รับข่าวสารความรู้ที่ถูกต้อง และ/หรือ ไม่ทันต่อเหตุการณ์ จะมีผลให้การบริหารงานไม่ประสบความสำเร็จ

8. วิธีศึกษาหาความรู้

วิธีศึกษาหาความรู้มีหลายวิธีแต่วิธีที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการแสวงหาความรู้มี 4 วิธี คือ การอ่าน การฟัง การไต่ถาม และการจดบันทึก

3.1 การอ่าน เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้โดยมีตัวอักษรเป็นสื่อกลางความจริง ก้าวหน้าของวิทยาการของโลกยุคปัจจุบัน เป็นผลให้มีการผลิตสิ่งพิมพ์ที่มีคุณค่าเป็นจำนวนมาก และนับวันจะยิ่งเพิ่มปริมาณมากขึ้นบทบาทของการอ่านจึงมีความสำคัญเพิ่มขึ้นเป็นอเนกประการ ดังจะเห็นได้จากกิจกรรมทั้งหลายในชีวิตประจำวันย่อมต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือทั้งสิ้น

เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะของการเข้าใจภาษา ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นลำดับขั้นเพื่อจะได้เป็นนักอ่านที่ดี การเป็นนักอ่านที่ดี หมายถึง ผู้อ่านที่สามารถเข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุด โดยใช้เวลาน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะบางประการสำหรับการเป็นนักอ่านที่ดีมี 4 ประการ คือ

3.1.1 การอ่านอย่างคร่าว ๆ (skimming) เป็นการอ่านแบบผ่านไปอย่างรวดเร็ว การอ่านลักษณะนี้ไม่ต้องการรายละเอียดแต่ต้องการความรู้ความเข้าใจตามสมควร ข้อเสนอแนะของการอ่านอย่างคร่าว ๆ ก็คือ ให้ผู้อ่านเปิดดูสารบัญว่ามีเรื่องอะไรบ้าง หลังจากนั้นให้พลิกดูแต่ละบท ดู

ชื่อเรื่อง ต่อจากนั้นเลือกอ่านหัวข้อใหญ่หัวข้อย่อย ประโยคแรกของย่อหน้าแต่ละตอนแล้วกวาดสายตาเพื่อหาคำหรือข้อความ สำคัญ ที่จะตอบคำถามได้ว่าเรื่องี่อ่านมีเนื้อความเกี่ยวกับใคร อะไร เมื่อไร ที่ไหน ทำไร และอย่างไร

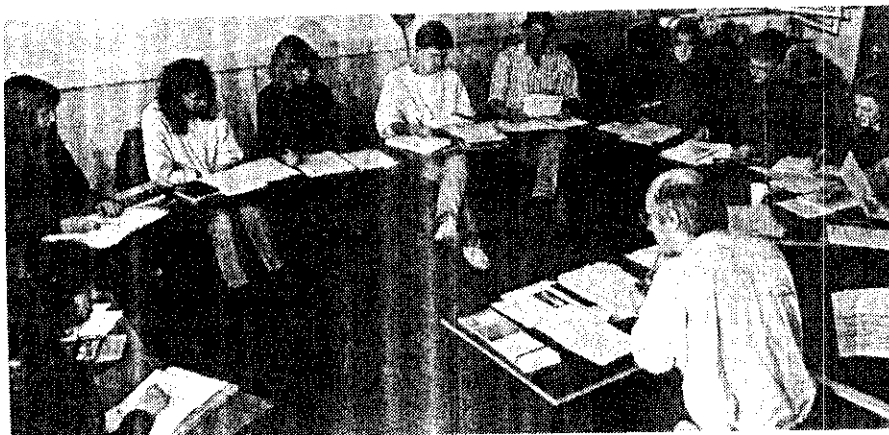
3.1.2 การอ่านอย่างเฉพาะเจาะจง (scanning) เป็นการอ่านเพื่อค้นหาคำตอบโดยเฉพาะเรื่อง การอ่านในลักษณะนี้ ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องเสียเวลาอ่านตั้งแต่หน้าแรกจนกระทั่งถึงหน้าสุดท้าย แต่ให้ผู้อ่านกวาดสายตาไปตลอดหน้ากระดาษเพื่อหาสิ่งที่ต้องการ เช่น ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับ วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุการณ์สำคัญบางเรื่อง ค้นหาตำแหน่งสถานที่ตั้งของเมือง โบราณสถาน หรือค้นหาความหมายของคำ เป็นต้นการอ่านในลักษณะนี้ นักศึกษาใช้กับการค้นหาความรู้จากหนังสืออ้างอิง ซึ่งจะกล่าวต่อไปในบทที่ 5

3.1.3 การอ่านเพื่อศึกษารายละเอียด (thorough reading) เป็นการอ่านเพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมดของผู้เขียน ทั้งข้อความที่เป็นสาระสำคัญ และข้อความปลีกย่อย ผู้อ่านควรอ่านอย่างช้า ๆ และพยายามคิดตามไปทุกคำทุกตอน การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านที่ต้องใช้สมาธิ และเวลาเป็นการอ่านที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา และนักวิชาการ

3.1.4 การอ่านอย่างวิเคราะห์ (critical reading) การอ่านแบบนี้เป็นทักษะการอ่านระดับสูงสุด ถือว่าเป็นจุดยอดของกระบวนการอ่านเอาความการอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านต้องมีวิจารณญาณในการอ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านว่าเห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด พร้อมทั้งประเมินค่าวิจารณ์สิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และมีหลักเกณฑ์

การอ่าน

การฟัง

3.2 การฟัง เป็นการแสวงหาความรู้ที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ การเล่าเรียนในสมัยนั้นต้องอาศัยการฟังเป็นหลัก เพราะไม่มีการผลิตเอกสารสิ่งพิมพ์เป็นจำนวนมากเช่นในปัจจุบัน กล่าวกันว่า ผู้ที่จะเป็นผู้รู้ เป็น นักปราชญ์ได้นั้น ต้องเป็นผู้สดับมาก คือฟังมากเรียกว่า “พหูสูตร” แม้ในทุกวันนี้ การฟังก็ยังเป็นรูปแบบของการศึกษาหาความรู้ที่สำคัญ และนักศึกษามีความคุ้นเคยมากที่สุด เพราะได้ใช้การฟังเป็นเครื่องมือศึกษาเล่าเรียนอยู่เป็นประจำ ได้แก่ ฟังคำบรรยายในชั้นเรียน ฟังวิทยุเพื่อการศึกษา ฟังการสัมมนา และฟังการอภิปราย เป็นต้น

การฟังเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง และเป็นเรื่องของทักษะเช่นเดียวกับการอ่าน ผู้ที่มีศิลปะการฟังที่ดี ข่อมเป็นผู้ที่ได้ประโยชน์คุ้มค่าจากการฟัง

ข้อแนะนำบางประการสำหรับการฟังคำบรรยายบทเรียนมี 3 ประการ คือ

3.2.1 เตรียมตัวให้พร้อม การฟังสิ่งใด ๆ ก็ตาม ถ้าผู้ฟังมีความรู้ในสิ่งที่ฟังมาบ้าง เรียกว่ามีภูมิหลังมาแล้ว จะเข้าใจเรื่องที่ฟังได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการเตรียมตัวให้พร้อมอยู่เสมอจึงมีความสำคัญนักศึกษาคควรศึกษาบทเรียนก่อนเข้าฟังคำบรรยาย เพราะจะช่วยให้อ่านเนื้อหาบทเรียนนั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น เรื่องใดที่ศึกษาแล้ว อ่านแล้ว แต่ยังไม่เข้าใจดีนัก จะได้เตรียมตัวเตรียมใจ ตั้งใจฟังเป็นพิเศษ หรือเตรียมคำถามสำหรับไต่ถามผู้สอน เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง นักศึกษาคควรหาประสบการณ์ด้วยการค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ เพราะผู้ที่มีประสบการณ์มากย่อมเป็นผู้ที่ได้ประโยชน์จากการฟังมาก

3.2.2 มีสมาธิในการฟัง สมาธิเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเล่าเรียน เขียนอ่าน ยิ่งเรื่องการฟังด้วยแล้วจะขาดสมาธิเสียมิได้เพราะการฟังไม่เหมือนการอ่านที่เมื่อใจลอยไปชั่วคราวช่วยยามเมื่อรู้สึกตัวยังย้อนไปอ่านข้อความนั้นใหม่ได้ แต่การฟังนั้นเมื่อขาดสมาธิผู้ฟังจะพลาดโอกาสของเนื้อหาตอนนั้น ๆ ไปอย่างสิ้นเชิง และถ้าผู้พูดตอนต่อไปมีความสัมพันธ์กับตอนที่ผู้พูดกล่าวไป

แล้ว ผู้ฟังจะไม่เข้าใจเรื่องราวนั้น ถ้าเป็นเช่นนี้บ่อยครั้ง การเล่าเรียนย่อมไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย ผู้ฟังเองก็ย่อมเกิดความเบื่อหน่ายในบทเรียน ด้วยเหตุนี้ผู้ฟังที่ดี จึงต้องควบคุมสมาธิของตนเองให้จดจ่อที่ผู้พูดและสาระสำคัญของบทเรียนสร้างอารมณ์ให้ปลอดโปร่งจากความคิดคำนึงหรือความกังวลต่าง ๆ เพื่อเปิดใจให้พร้อมสำหรับความรู้ความคิดที่จะได้รับจากการฟังคำบรรยาย

3.2.3 คิดตามคำบรรยาย ผู้ฟังที่ดีย่อมมีความตื่นตัวกระหายใคร่รู้ที่จะได้รับความรู้จากผู้บรรยาย ซึ่งมีหลายรูปแบบปะปนกัน เช่น เป็นข้อเท็จจริง เป็นทฤษฎี เป็นความคิดเห็นส่วนตัว และอื่น ๆ ผู้ฟังที่ดีควรติดตามคำพูดของผู้บรรยายไปทุกกระยะว่าคนมีความเห็นด้วยหรือไม่ประการใด พยายามคิดให้เร็ว เพราะถ้าคิดช้าจะติดตามข้อความต่อไปไม่ทันใช้สายดาจับอยู่ที่ผู้พูดเพื่อสังเกตการแสดงออกของท่าทางสีหน้า และน้ำเสียงที่พูดไปพร้อม ๆ กันด้วย เพราะจะช่วยให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจในบทเรียนดียิ่งขึ้น

3.3 การไต่ถาม การซักถามเป็นวิธีศึกษาหาความรู้ที่สืบเนื่องมาจากการอ่านและการฟัง กล่าวคือ เมื่อนักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าโดยการอ่านหรือการฟังคำบรรยายแล้ว คงจะต้องมีข้อสงสัยบ้างเป็นธรรมดา หากได้ขบคิด ไตร่ตรอง ค้นคว้าแล้ว ยังไม่เข้าใจ ก็ควรสอบถามจากผู้รู้ จากครู อาจารย์หรือจากผู้มีประสบการณ์ต่อไป การไต่ถามเป็นการเรียนรู้อย่างหนึ่ง ทั้งเป็นวิธีการเรียนอย่างฉลาดเพราะได้สอบถามจากผู้รู้โดยตรงช่วยให้เข้าใจบทเรียนนั้นอย่างแจ่มแจ้ง อย่างไรก็ตามควรคำนึงถึงกาลเทศะ และ สำนวนภาษาในการไต่ถามด้วย

3.4 การจดบันทึก มีคำกล่าวที่ว่าหัวใจนักปราชญ์ได้แก่ “สุ จิ ปุ ลิ” ได้แก่ สุต คือ การฟัง จิได้แก่จินตนะ คือ การคิด ปุ ได้แก่ ปุจฉา คือ คำถาม และ ลิ ได้แก่ ลิขิต คือ การเขียน การศึกษาหาความรู้ โดยการอ่าน การฟัง การไต่ถาม ดังกล่าวมาแล้ว นักศึกษาต้องใช้การเขียนหรือการบันทึกหรือการจดโน้ตประกอบไปด้วย เพราะการบันทึกหัวข้อสำคัญ ข้อความสำคัญ และสรุปความต่าง ๆ นอกจากจะเป็นการสรุปความเข้าใจอีกชั้นหนึ่งแล้วยังป้องกันความสับสน ความหลงลืม และเพื่อประโยชน์ในการนำบันทึกนั้นมาศึกษาทบทวนภายหลังอีกด้วย

การจดบันทึก ควรจดเฉพาะใจความสำคัญ ใช้คำย่อตามสมควร ผู้ที่จะจดบันทึกได้ดีนั้น ต้องเป็นผู้มีวิธีอ่าน วิธีฟังที่ดี และอาจจะต้องใช้วิธีซักถามที่ดีด้วย

กิจกรรมการเรียนรู้ 3

ให้อธิบายวิธีศึกษาหาความรู้ในลักษณะต่าง ๆ มาพอสมควร

สรุป

การศึกษาหมายถึงการเสาะแสวงหาความรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ อย่างถ่องแท้จนสามารถนำความรู้นั้นมาปรับปรุงตนให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามสมควร

แก้อัตภาพ การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ การศึกษาจึงมีความจำเป็นสำหรับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน ภาวะแวดล้อมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เรียกว่าเป็นยุคของข่าวสารความรู้หรือสารสนเทศการติดตามศึกษาหาความรู้จึงเป็นความจำเป็นในการพัฒนาชีวิตให้ทันต่อสังคมโลก วิธีการศึกษาหาความรู้มีหลายวิธีแต่วิธีที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการแสวงหาความรู้ทั่วไปมี 4 ประการคือ การอ่าน การฟัง การได้ถาม และการจดบันทึก

การประเมินผลท้ายบท

1. ให้นักศึกษาบอกวิธีศึกษาหาความรู้จากสิ่งพิมพ์ต่อไปนี้

ตัวอย่าง : ต้องการติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์

ใช้วิธีอ่านอย่างคร่าว ๆ

คำถาม ข้อ

- 1) ต้องการหาความหมายของคำว่า “มานพ”
- 2) ต้องการหาหมายเลขโทรศัพท์ของเพื่อน
- 3) ต้องการศึกษาการเดินทางของนโปเลียน
- 4) ต้องการศึกษาว่าเหตุการณ์ในเรื่อง “ขุนช้างขุนแผน” อยู่ในสมัยใดของประวัติศาสตร์ไทย

5) ต้องการอ่านคอลัมภ์บันเทิงในนิตยสารเพื่อฆ่าเวลา

2. ให้นักศึกษาจดบันทึกจากการฟังคำบรรยายกระบวนวิชา LB 103 ทุกครั้งที่เข้าเรียน

3. ให้สรุปใจความสำคัญจากเรื่องต่อไปนี้

ตัวอย่าง เรื่อง กิ่งก่าได้ทอง*(มีที่มาจากนิทานในมโหสถชาดก)

มีกิ่งก่าตัวหนึ่งอาศัยอยู่บนซุ้มประตูพระราชอุทยานของพระราชา คราวใดที่พระราชาเสด็จประพาสอุทยาน กิ่งก่าตัวนั้นก็จะมีมารับเสด็จและถวายค่านับอยู่เป็นประจำพระราชพาพระองค์จึงพระราชทานทองให้นายอุทยานใช้เป็นค่าซื้ออาหารให้แก่กิ่งก่า กิ่งก่าได้อาศัยในพระราชอุทยานอย่างมีความสุข ต่อมาวันหนึ่งนายอุทยานซื้ออาหารให้กิ่งก่าไม่ได้ จึงเอาทองผูกคอกิ่งก่าไว้ เมื่อพระราชาเสด็จประพาสอุทยานกิ่งก่าก็อ้างว่ามีทองผูกคอกิ่งก่าไว้ ขี้ขึ้นไปชุกคอกอยู่บนซุ้มประตูพระราชอุทยานพระราชาประหลาดพระทัยตรัสถามนายอุทยาน เมื่อทราบเรื่องก็ตรัสว่าที่กิ่งก่ากำเริบเยื่อหุ้มก็เพราะตระหนงตนว่ามีทองผูกคอกให้เอาทองออกเสียและไม่พระราชทานทองเป็นค่าเลี้ยงดูกิ่งก่าตัวนั้นนับแต่นั้นมา

ใจความสำคัญของเรื่อง คือ ผู้หยิ่งโสย่อมขาดลาภ

จงอ่านเรื่อง “สุนทรภู่”* (ตัดตอนจากเรื่องสุนทรภู่ โดย นवलจันทร์ รัตนากร)

“กวีสง่าแมน มณีสาร” เป็นคำกล่าวยกย่องผู้เป็นกวี กวีที่คนไทยยกย่องอย่างสูงท่านหนึ่งคือสุนทรภู่ ซึ่งมีบรรดาศักดิ์ภายหลังว่า พระสุนทรโวหาร-ภู่ มีชีวิตอยู่ระหว่าง พ.ศ. 2329-พ.ศ. 2398 ในช่วงรัชกาลที่ 1- รัชกาลที่ 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ท่านได้รับความนิยมนยกย่องว่าเป็นยอดกวีท่านเป็นผู้สร้างแบบฉบับกลอนแปดอันไพเราะยิ่ง ถือเป็นแบบอย่างสืบทอดมาถึงปัจจุบัน

ชาวไทยมีความภาคภูมิใจที่มีกวีเรื่องนามเช่น สุนทรภู่ เหมือนชาวเยอรมันมีความภาคภูมิใจที่มีเกอเต่ ชาวอังกฤษภาคภูมิใจที่มีเชกสเปียร์ และชาวฝรั่งเศสภาคภูมิใจที่มีอโพลินาร์

สุนทรภู่เกิดในตระกูลสามัญชน อัจฉริยะภาพในเชิงกลอนส่งเสริมให้เป็นที่รักในราชสำนัก ได้รับราชการทั้งในวังหลวงและวังหน้า ท่านได้สร้างผลงานที่มีคุณค่าเป็นจำนวนมาก ครอบคลุมทุกวันนี้

บทกวีนิพนธ์ของท่านยังอยู่ในความทรงจำของชาวไทยและเป็นที่ยังอิงอย่างแพร่หลาย

คำกล่าวที่ว่า “วรรณคดีของชาติใด ย่อมเป็นประวัติมนุษยธรรมของชาตินั้น”(A nation literature is always biography of its humanity) เป็นจริงแก่งานของสุนทรภู่ ผลงานของสุนทรภู่สะท้อนภาพชีวิตและวัฒนธรรมไทย ทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชาติอีกด้วย

องค์การยูเนสโก ได้ประกาศยกย่องเชิดชูสุนทรภู่ ให้เป็นหนึ่งในบรรดากวีเอกของโลก และในวาระครบรอบ 200 ปีเกิดของท่านเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2529 ยูเนสโกและประเทศไทยได้ร่วมกันเฉลิมฉลองเผยแพร่เกียรติคุณของท่านให้แพร่หลายให้เป็นที่รู้จักของนานาชาติในฐานะกวีเอกของไทยและของโลก ดัง ภาษิตละตินที่ว่า “ศิลปินนั้นยืนยาว ชีวิตนั้นสั้น”

ใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร